

הכרעת דין וגזר דין

1. הנקבל הוא תלמיד לרפואה שנה ג' במסלול הארבע שנתי בפקולטה לרפואה. במסגרת קורס חובה "מקצוענות ברפואה" מתבקשים התלמידים לכתוב נרטיבים במסגרתם הם מתארים אירועים בהם חזו בעת שהותם במחלקות ולנתח אותם לפי אמות מידה מוגדרות וכן לתאר את הלמידה האישית שלהם מהאירוע בו חזו. יובהר ויודגש כי מטרת הקורס הנה ללמד את הסטודנטים מהם הערכים המקצועניים הנדרשים מרופא לאור מחויבותו לחברה וערכי המפתח בקורס כזה הנם אחריות ואמינות. ביום 4/2/18 הגיש הנקבל את נרטיב מס' 3 לשנה הנוכחית כאשר החלק האחרון של הנרטיב נכתב בלשון נקבה. הדבר הדליק נורה אדומה ומנחת הקבוצה כתבה לנקבל על חששה שהטקסט נלקח מחברה ללימודים ואינו שלו. בתשובה ענה הנקבל למנחה כי היא טועה והוא אינו יודע להסביר למה הקליד בלשון נקבה. בדיקה קצרה העלתה כי הנקבל העתיק את הנרטיב שכתבה סטודנטית שנה קודם לכן. לאור חומרת המקרה בדקה מרכזת החוג לחינוך רפואי, ד"ר דפנה מיתר, גם את הנרטיבים הקודמים אותם הגיש הנקבל והתברר כי הנקבל העתיק גם את הנרטיב הקודם שהגיש. לא זו אף זו, שבדיקת מטלה נוספת שהגיש הנקבל, יומן רפלקטיבי, העלה כי הנקבל בחר להגיש למנחת הקבוצה שלו יומן זהה לזה שהגיש שנתיים קודם לכן למנחת הקבוצה הקודמת. ביום 11/3/18 הגיש הנקבל עבודה נוספת בקורס שאף היא הועתקה מעבודה שהוגשה שנה קודם לכן ע"י תלמידה אחרת.
2. הקובלת טענה כי במעשה זה עבר הנקבל עבירה של הונאה בבחינה, עבודת בית, עבודה סמינריונית, עבודת גמר או עבודה אחרת המוטלת על התלמיד בקשר עם לימודיו – עבירה לפי סעיף 29.3 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח). כמו כן, עבר הנקבל לטענת הקובלת על עבירה של הפרה של הוראות המתייחסות לבחינה, עבודת בית, עבודה סמינריונית, עבודת גמר או עבודה אחרת המוטלת על התלמיד בקשר עם לימודיו, לרבות הוראות בדבר התנהגות במהלך בחינה בכתב או בעל פה – עבירה לפי סעיף 29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח).
3. הנקבל הודה בעובדות ובאשמה.
4. בתאריך ה-3/6/18 התקיים דיון של טיעונים לעונש. הקובלת ביקשה להשית על הנקבל שנת הרחקה בגין כל עבודה מועתקת, קרי הרחקה של 4 שנים. הקובלת נימקה את עמדתה בכך שיש כאן למעשה ארבע עבירות הונאה נפרדות, ויש גם לייחס חומרה מיוחדת לעובדה שהנקבל הכחיש את הדברים בבירור שערכה עמו ד"ר מיתר ואף המשיך והגיש עבודה מועתקת נוספת גם לאחר בירור זה.
5. הנקבל טען שהעונש הראוי במקרה שלו הוא פסילת הקורס בלבד, שכן עצם פסילת הקורס תעכב את סיום התואר מבחינתו בשנה מלאה. הנקבל בדבריו הביע חרטה וסיפר על נסיבות חייו כמו גם על רצונו העז להיות רופא ומחויבותו העמוקה לסיים את הלימודים.
6. לאחר שמיעת הצדדים, החלטתי להשית על הנקבל הרחקה של שלוש שנות הרחקה בפועל, פסילת הקורס והרחקה על תנאי של שנתיים למשך שנתיים. לגבי טענתו של הנקבל כי פסילת הקורס תגרום לעיכוב של שנה בסיום התואר, לאחר הדיון בירר ב"כ הקובלת את עניין עם ד"ר מיתר ותשובתה הייתה כי הקורס המדובר הוא קורס שעצם קיומו תלוי בהתנסות הקלינית היום יומית ואם הנקבל עבר את הבחינות בהתנסות הקלינית הוא לא יחויב לחזור עליהן שוב – קרי הדבר לא

יעכב את לימודיו בעוד שנה. הקורס יפסל, ובשובו ללימודים, הנקבל יקבל ציון "לא סיים חובותיו" כדי לא לעכבו בשנה, אבל בשנה ד' הוא יצטרך להשלים רשימת מטלות מיחדות שתבנה עבורו.

7. לאור כך, העונש שיושת על הנקבל יהיה הרחקה לשלוש שנים, והפקולטה לרפואה תהיה מנועה מלעכב את סיום התואר שלו בשנה נוספת רק בשל הקורס המדובר.

8. לאור כך אני גוזר על הנקבל:

- הרחקה בפועל לשלוש שנים.
 - פסילת הקורס נשוא הקובלנה - "מקצוענות ברפואה" (0102.3555.03)
 - הרחקה על תנאי של שנתיים למשך שנתיים מיום חזרתו ללימודים.
9. ניתן ביום **25.6.18** בהיעדר הצדדים. יפורסם ללא שם הנקבל.



ד"ר עמית פונדיק
סגן ממונה על המשמעת